

MLADOSLOVENEK

„Mladostenec“ izhaja vsak drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje ter velja za celo leto 2 K. Naročnina se tudi na pol in na četrt leta plačuje in se mora poslati naprej. — Dopisi dobro došli in se sprejemajo zastoj. — Rokopisi se morajo najdalje poslati do ponedeljka pred izdajo dotične številke.

Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani. — Cena oznanil je za eno stran 64 K, za 1/2 strani 32 K, 1/4 str. 16 K, 1/8 str. 8 K, 1/16 str. 4 K, 1/32 str. 2 K, 1/64 str. 1 K. Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (inserter) uredništvo in upravnništvo ni odgovorno. — C. kr. pošt. hran. račun št. 76.249.

Štev. 9.

V Ljubljani, dne 16. decembra 1906.

I. leto.

Somišljeniki, pozor!

Kdor nam pridobi šest naročnikov za drugo celo leto in nam pošlje dotično naročnino, dobi od upravnništva „Mladostenca“ 1 gld. nagrade.

Torej vsi na delo!

Katolicizem — klerikalizem.

Marsikdo misli in trdi, da je katolicizem in klerikalizem eno in isto, da sta ta dva pojma identična. To je velika zmot. Katoliška vera je nauk, katerega naš katoliški klerus sicer lepo uči, a ne ravna se po njem. Klerus ali duhovščina so ljudje, iz mesa in krvi kakor drugi navadni ljudje, in kot taki so tudi podvrženi slabostim, napakam in pregreham kakor vsak zemljan. Tudi oni se morajo boriti za svoj obstanek kakor vsakdo drugi, in ravno v tem boju se godi marsikaj, kar nam prav nič ne ugaja in kar razdvoja duhove. Duhovščina je že zgodaj prišla do spoznanja, da je revščina in uboštvo po Kristusovem zgledu preidealno. Naše telo je iz materije in kot tako materializmu podvrženo; kdo naj potem živi vedno v bedi, revščini in pomanjkanju? Vsled tega se je ta že zgodaj, kakor nas uči zgodovina, začela boriti za vsakdanjosti — za gmetno blagostanje. Mnogo škofov ima še danes na mnogih krajih preobilnih posestev in dohodkov, zavživajo knežje časti ter žive v sijajnosti — to pa ni prav nič podobno njih apostolskim prednikom

ali ustanoviteljem katoliške cerkve. Da bi ostalo le pri tem, bi ne bilo še toliko hudega. Ker so ti tudi navadni ljudje kot mi, so tudi podvrženi slabostim kot mi; a mnogi od njih nečejo o tem ničesar vedeti. Zavedajo se svoje moči in veljave, a ne zavedajo se svoje velike odgovornosti. Duhovščina jim mora priseči v posvetnih in verskih zadevah neomejeno pokorščino, in ta mora hoté ali nehoté biti pokorna svoji prisegi, drugače je ob kruh. Edino le od škofa je odvisna duhovščina, in ker se ta bori tudi za posvetni obstanek, imenujemo to zgolj posvetno zadevo klerikalno politično borbo, ob kratkem klerikalizem. Vsak škof kot človek ima lastno individualnost, zato opazujemo v vsaki škofiji drugačno borbo ali bojevanje. Cerkev je edina v verskih zadevah, v političnih zadevah pa ni konformna, ker je odvisna od individualnosti škofov v posameznih škofijah. Kakor mora v posvetnih zadevah skazovati duhovščina neomejeno pokorščino svojemu škofu, tako upliva ta na svoje verne, da so ti pokorni svojemu duhovnu ne samo v verskih, marveč tudi v političnih zadevah. Ako ima škof napačne politične nazore, vsili te svojim duhovnom, posledni pa svojim vernim.

Da je to istina, imamo prežalostne izglede pri nas. Dokler je bil škof dr. Misija, ki je bil narodni odpadnik, zatiral je narodno misel do skrajnosti. Pod njegovim uplivom je izdajal v Gorici dr. Mahnič Rimskega katolika, ki je imenoval narodnost paganstvo. S tem je zanetil med narodno mislečimi ogenj, ki še danes gori in se ne bo pogasil z lepa. Narodna ideja je za vsakega izobraženega, pa tudi za priprostega človeka nekaj svetega — klerikalizem jo je pa ometal z negnusnim blatom.

Leta 1884. in 1885. smo čitali v „Slovenecu“ nečuden napad na našega preljubljenega slaveca iz Goriškega Simona Gregorčiča. Dr. Mahnič pod protektoratom škofa Missije ga je duševno ubil. Vsa duhovščina ga je zapustila. Razupit je bil kot nemoralen in pohujšljiv pesnik, čeprav je bil vsak treznomislec človek prepričan, da je to gola laž, hinavščina, nevoščljivost in klerikalna zagrizenost, ni vse to nič pomagalo, pesnik pri svojih duhovnih sobratih ni našel milosti. Sedaj mu pa ravno isti „Slovenec“ poje čast in slavo po smrti! To je farizejska hinavščina. Najboljše narodne moze je klerikalizem vedno sovražil, preganjal, obrekoval in uničeval. Je že našel dlako v jajcu, da je zajahal svoje obrekljivo kljuse, ter udrihal in ubijal na farizejski način. Pri njem ni našel milosti Prešeren, Gregorčič, pa tudi Askerc ne. In taki hinaveci hočejo veljati med našim narodom za veljake, narodne voditelje in odgojitelje!

Ker že govorimo o narodnosti, pove naj nam klerikalizem, čemu je tako tih kot smrt po naših cerkvah o narodni zavednosti, kakor bi bilo to pregrešno govoriti na tem kraju? Ako se sme po cerkvah uganjati politika, obrekovanje in druge neslanosti poleg božje besede, zakaj bi se ne navduševal naš narod tudi v narodnem duhu? Tega ne bo naš klerikalizem nikdar storil, ker je brezнародen. On ima narodnost le za slepilo po časopisih, po naših cerkvah je pa o tem tih kot smrt — narodnost je prokletstvo, to ne nese nič v žep! Ne čudimo se, da se vedno ožijo naše narodne meje, ker jih čuvajo taki narodni čuvaji. Še danes slišimo nekatere naše duhovnike: „Rajši z Nemcem kakor z narodnim Slovincem“. Pa tudi naši klerikalni politični voditelji niso nič boljši. Za male Judove „groše“

LISTEK.

Naja.

Hrvaški spisal Šandor Gjalski. Prevel Ivan Podolski.

(Konec.)

Kaj naj povem o vstaji? Koj s početka sem se prepričal, da vesti o njej niso bile pretirane. Za las je manjkalo, pa bi bili prišli za popa in za vaškega starešino prepozno. Stražnica je na enem vogalu že gorela. V obče pa v vasi nismo imeli mnogo opravka, ker je bilo v njej le malo ljudi. Tudi na poljih ni bilo mnogo težavneje. Nekaj kmetov se je pač vrglo na tla, da bi tako zabranili oranje, obešali so se na kolesa graščinskih plugov, upili so, da je graščak podkupil sodnijo in starešine, a ko so se jim približevali vojaki z nasajenimi bajoneti in dva, tri kmete tiščali k zidu, tedaj se je množica razkropila. Resneje je bilo v gozdu in na senožetih. Tu se je morala rabiti puška. Prava težkoča pa je bila na pokopališču. Tja je prihitela

skoraj vsa vas. Staro in mlado, moške in žene, vsakdo, tudi najmanjši in najslabši je držal vsaj možnar v roki. Polega tega pa smo zapazili tudi puške, kose in sekire. Neki umazani in raztrgani vaščan je razbijal kakor brez uma na vaškem bobnu. To mu je bila prava igrača! Predno smo prišli na lice mesta, nastalo je ropotanje, vpitje, klelo se je in vmes tudi smejalo in burke uganjalo. „Ropotejo — dobro znamenje! Pes, ki laja, ne ugrizne!“ sem si mislil. Ko so nas zagledali, nastal je silen smeh. Svetlikanje nasajenih bajonetov ima nekaj groznega na sebi, nekaj kar je podobno zvijanju kače, in na ljudstvo je napravilo silen utis. Najprej je bilo vse kakor mrtvo od strahu. To okolnost sem uporabil in zapovedal ljudem, naj se razidejo. Toda — ali sem bil takrat drugačen, kakor navadno, ali — ali — ne vem, a moj glas ni imel one odločnosti kot drugokrat, to sem čutil sam. Vsled tega je tudi na moje besede zaorilo grozno upitje.

„Mi tega ne dovolimo! Pop in starešine so nas prodali! Dobili so najboljše njive in drže sedaj z graščakom, a kaj naj storimo mi, če se nam vse vzame? In še jim ni dovolj, volkovom

lačnim, zdaj nam hočejo siromakom odvzeti še pokopališče, kamor smo položili svoje stare in praočete od starih časov sem k večnemu počitku, — od takrat, ko smo pred dvesto leti prišli iz Hercegovine tu sem.“

Zdajci sem se domislil Vajinih besed in ustrašil sem se. Vrgel sem se naprej in ne da bi pazil na kaj drugega, sem napeto opazoval ljudi, če je ni morda med njimi. Olajšan sem vzdihnil, ko je nisem nikjer zagledal, a popolnoma se nisem mogel pomiriti. Zdaj je bilo prvič, da sem omagoval. Kaj bi si pač o meni mislila, ko bi me tu zagledala? — mi je prišlo na um. Ali bi me ne črtela, mene, — ah, za vraga! Ali so morali baš mene za ta posel določiti!

Kmetje so razsajali vedno bolj. Čim bolj sem omagoval, tem hujše je bilo. Divji zveri in razburjenemu človeku ne smemo nikdar kazati svoje omahljivosti ali svojega sočutja; pravijo, da je to slabost. Tako so se drznili kmetje naravnost vojake napasti. Večkrat je zahteval stotnik od mene, naj vendar nekaj storim. Slednjič nisem več vedel, kje začeti. S silnim naporom sem se silil k ravnodušju. Zapovedal

uklanjajo svoj tilnik in hrbet naši ponemčevalni vladi, najvitalnejši narodni interesi — šolstvo, obmejni Slovenci in narodna uprava — so jim deveta briga. Oni so hlapci vlade in oskrbniki svojega trebuha, vse drugo jim je deveta briga. Taki ljudje bijejo na svoja prsa in vpijejo ter slepe naš narod: „Klerikalizma ni; mi nismo klerikalci; kdor to trdi, je lažnjivec!“ — Hinavci!

Gotovo je za vsak narod prvi in najpomembnejši pogoj za obstanek in napredek dobro urejeno šolstvo. Vsi kulturni narodi skrbijo za šolstvo kot za zeno v svojem očesu. Le izobražen narod se more povzdigniti do viška blagostanja. Naš narod je v izobrazbi še jako daleč za drugimi narodi. Naše ljudske šole so prenapolnjene, večinoma enorazredne, s slabimi šolskimi poslopi. Zlasti moških učiteljev primanjkuje zaradi slabih plač. Slovenskih srednjih šol ni, meščanskih skoraj nič, o visoki šoli pa niti govora ni. Kako naj se toraj naš narod povzdigne na višek socialne izobrazbe brez dobrih šol? Naš klerikalizem bi imel v tem oziru preobilno dela in tudi premnogih zaslug, ako bi hotel delati. Ali on se ne gane in se tudi ganil ne bo. Le na videz upije tupatam o krivicah, da bi pa naredil na merodajnem mestu odločne korake v tem oziru, o tem ni govora. Izobražen narod ne ugaja klerikalizmu; tak ne gre za njim čez drn in strn — zato ovira sistematiško in z namenom šolstvo in narodno izobrazbo sploh. Da je to res, hočemo dokazati. Pred več leti je izdajatelj klerikalnega „Slovenca“ dr. Žitnik stavil v deželnem zboru predlog, da naj se ne širijo šole v večrazrednice, ker so šole predrage. Isti „Slovenec“ se poteguje za učiteljstvo in šolo kakor za trn v peti. Vedno je upil, da je naše šolstvo zanič in učiteljstvo brezversko, da bi jemal šoli in učiteljstvu ugled in spoštovanje med narodom. Dosedaj je klerikalizem vedno vpil o brezverski šoli, avstrijski škofje so pa razglasili v letošnjem adventnem pastirskem listu na svoje verne „da je bila do sedaj v Avstriji verska šola ter da je po naših šolah vladal Bog“. Kako je vendar to? Do sedaj je bila vedno brezverska, sedaj je postala naenkrat verska! To je klerikalna doslednost.

Ker pa trdi dr. Šusteršič, da je on prijatelj ljudstva, napredka in zlasti šole, povedati moramo, da je ravno on izjavil, da je sedanja šola prokletstvo za naš narod, šole palače med kmetiskimi bajtami; šole da naj vzdržuje tisti, ki ima od nje največ dobička, da rajši razbije deželni zbor kakor bi privolil v povišanje plač učiteljem. On javno pove, da so sedanje šole predrage in zanič, čeprav naše ljudstvo ceni jako visoko šole in učiteljstvo. Ali se ni mož udaril sam po zobeh? Javno je govoril neresnico in tej neresnici se je pritrjevalo! To je — klerikalna laž.

Dr. Šusteršič trdi tudi, da vsakdo laže, kdor pravi, da se nahaja pri nas klerikalizem. Kdor to trdi, koplje grob katoliški veri. — Da

sem napad. A kmetje so sprejeli vojake s kamenjem in tudi s strelji. Prelitja krvi se nismo mogli več izogibati. A vkljub temu sem zapovedal vojakom, naj streljajo spočetka le v zrak. Kmetje so to uganili in niso se premaknili z mesta.

„Saj ne smejo streljati. Cesarski ljudje so, in kako bo cesar, naš najmilostljivejši oče dovolil, da se njegovo ljudstvo kar tako pomori? Nič se ne bojte!“

To je bil odgovor na naš prazni strel. Množica je začela vojake zasmehovati in kakor besno se jim je ustavljala. Razvil se je pravi pravcati boj, v katerem so padli štirje vojaki in petnajst kmetov. Zdaj je začelo ljudstvo bežati; mi pa smo zasedli pokopališče.

Naenkrat se je prikazala na nasprotnem griču ženska postava; z glasnimi besedami je rotila ljudstvo, naj neha bežati:

„Strahopetci! Pri prvem strelu beže kakor zajci! Sramujte se! Kdor je moj, ta naj pride sem k meni! Kam boste prišli, če pustite, da se vam celo grobovi vaših očetov odvzamejo? Tu sem, tu sem! Naj le streljajo, tu je cilj za nje! No, če ste taki junaki, merite na moja prsa!“

eksistira pri nas prava klerikalna pošast, b lahko dokazali s stoterimi drugimi dokazi, ako bi se nam ne zdelo škoda prostora in časa. Spregovoriti hočemo le o tem, kdo da koplje katoliški veri grob.

Naša duhovščina se je podala v politični boj za nadvlado. Boj med klerikalizmom in liberalizmom je najžalostnejša prikazen za naše narodne razmere. Kar se danes piše po časopisih in deluje v javnosti, presega vse dostojne meje. Klerikalno časopisje bi moralo pod katoliško patronanco pisati v drugem duhu kakor to dela sedaj. Ono je izvalo boj zlasti vsled narodnosti in šolstva, kar smo že dokazali, v tem boju se je lagalo, jemalo čast bližnjemu, obrekovalo, denunciralo, netilo sovraštvo, zavijalo resnico, zagovarjalo greh, na tak podoben način, da je vsakdo, kdor je ta boj natančno opazoval, prišel do prepričanja — da to ni delo katoliških duhovnikov, marveč spačenih, nesramnih in spidenih ljudi, ki z namenom zavijajo in zlorablajo vero v dosego svojega brezvestnega namena. To je rodilo med našim narodom jako slab sad. Hinavščina, svetohlinstvo, sovraštvo, zagrizenost, nezaupnost, nevošljivost in mnogo drugih slabih napak je izkalilo iz tega semena. Ali so taka dela katoliška? Klerikalizem je sejalo to seme, on bo tudi dajal zanj odgovor. Iz tega lahko spoznamo, da se loči katolicizem od klerikalizma kako noč in dan. — Naj dr. Šusteršič, „Slovenec“, slovenski škofje z vso duhovščino trde kar hočejo, dejanja nas uče, da je klerikalizem grobokop našega naroda!

S Koroškega.

Slovenska zmaga. V Selah nad Borovljami so pri občinskih volitvah 6. grudnia 1906 v vseh treh razredih — torej na celi črti zmagali Slovenci. Nemčurji in njihov agitator učitelj Lulek sijajno pogoreli.

Nova lokalna železnica. V kratkem nameravajo otvoriti lokalno progo Svetnavas-Borovlje. Ta proga je velikega pomena za spodnji Rož, posebno pa za Borovlje, kjer bodo tamošnje fužine za žico in žreblje zelo povečali. V ta namen se bodo tovarne v Bajtišah in Podlublju opustile in vodna sila, s tem pridobljena, se bo v Borovlje v združeno tovarno napeljala. Pa tudi cvetočo puškino obrt v Borovljah bo nova železnica zelo pospeševala, saj bo promet s širnim svetom bistveno olajšan. V ti novi dobi, ki napoči s tem za Borovlje, bi bilo železi, da bi se tudi slovenski puškarnji organizirali in spremenjenim zahtevam časa tudi dosedanje izdelovanje primeroma prilagodili. — Nova proga bo imela normalen tir, (ne ozki, kakor proga Sinčavas-Železna Kaplja) kar je zelo ugodno za promet. Podaljšati jo menijo v poznejšem času skoz celi spodnji Rož.

Častniški namestnik se nabodel na bajonet. Dne 8. t. m. proti večeru je med podučevanjem vojakov, kako da se imajo na straži obnašati, častniški namestnik F. Kancký od

Po glasu sem spoznal Najo, in videl sem, kako se je njena srajca odpela, in odkrila krasne grudi, bele kot perje labuda. In naravnost neverjetno: bil je to trenutek, ko nisem občutil družega, kot to svetlečo lepoto. Šele čez nekaj časa sem se domislil groznega položaja. Kri mi je zavrela v sencah. Od strahu in bojazni sem bil popolnoma slab. Strašen krik stotnika me je zbudil iz moje omotice. Videl sem ga ležati v svoji krvi. Sicer pa ne vem, ali sem kaj zapovedal, bodisi z besedo ali z migljajem — o ničemer ne vem, samo ona strašna podoba mi stoji pred očmi, kako vrže Naja tam gori na gričku roke kvišku, kako privre iz njenih belih grudij rudeči potok krvi, kako se belina pomeša z rudečino in kako pade Naja na tla.

Drugo me ni brigalo nič več; hitel sem k nji. Spoznala me je še. Govorila sicer ni več, a ko sem se vrgel poleg nje v travo, dvignila je s težavo glavo. Zamašil sem ji rano z ruto, potem sem bežal s sirotko na ramenih iz zmešnjave proti vasi. Stvar je bila itak že pri kraju. In zdaj, ko je ležalo to smrtno ranjeno dekle na mojih prsih, ko sem jo izgubil za večno, zdaj mi je bilo jasno, da to ubogo, malo stvarco

17. pešpolka v sobi vojašnice pod Križno goro v Celovcu vsled spodrsenja tako nesrečno padel, da se je nabodel v prsa na bajonet nekega vojaka. Vbodljaj bajoneta mu je segel do pljuč. Ko bi vojak orožje hitro ne odmaknil, bi bil vbodljaj smrtonosen, tako je pa le težke ranjen. Krivda nikogar ne zadene. Ponesrečenega so takoj prenesli v vojaško bolnišnico. Imenovani častniški namestnik je rodom Kranjec.

Iz tira skočil je 8. t. m. zvečer na postaji Glinje en železniški voz pri premikanju. Vzrok je bil, ker je bil en premikalnik prekmalu predstavljen, ravno ko je vlak čez vozil. Osebnih vlakov so imeli radi tega eno uro zamude. Nesreča se ni prigodila nobena.

Roparski napad. Napaden je bil te dni po noči, ko se je domov vračal cestar Demozar v Kleblach. Napadalec mu je vzel ves denar, kar ga je imel pri sebi. Orožništvo je potem izsledilo napadaleca v osebi nekega hlapca, katerega je oddalo sodišču v Špitalu.

Naravni čudež. Pri občinskih volitvah v Spodnjem Dravogradu so zmagali Slovenci. Uradna štetev po občevalnem jeziku je izkazala 1900 v Spodnjem Dravogradu 703 Nemce in 61 Slovencev. 61 Slovencev (všteti so tudi otroci, žene etc.) je dobilo pri občinskih volitvah 141 glasov.

Štajerske novice.

Avtomobil ubil kmeta. Avtomobil, v katerem so se vozili ljutomerski okrajni glavar, živinozdravnik Dular in sodnik Doksar je zadel v voz kmeta Fagaja tako nesrečno, da je šlo oje Fagaju v glavo ter da je ponesrečeni kmet vsled tega umrl.

Podivjanost med otroci. Ivana Strelca, učenca 6. razreda je pri Sv. Marku niže Ptuj sunil njegov součenec z nožem v rebro, da deček umrje ali pa bo celo življenje siromak.

Zdivjani bik. V Dramljah pri Celju je hlapec Jožef Strozè napajal bika, ki je pa naenkrat zdivjal in začel obdelavati kmeta z rogovoma. Pri tem mu je prizadel take rane, da je Strozè v par urah umrl v groznih bolečinah.

Uboj. Na Planini pri Sevnici je bil krojač Videk v splošnem pretepu ubit s kolom. Ubijalec so izročili sodišču.

Mlada tatova. 16letni Pavel Tršovec iz Lajtersberga pri Mariboru je v Mariboru na jako predrzen način kradel po raznih hišah s svojim 19letnim bratom Karlom. Okradel je nadučitelja Kočmuta za 170 K, profesorja Košana za 400 K, sprevodnikovo sopogo Čeh za 70 K itd. Izročili so oba tiča sodišču.

Ponarejalec stotakov. V Radgoni so aretovali nekega kmetkega fanta iz Faroveev, ker je skušal spraviti v promet stotak, ki ga je sam izdelal. V očetovi hiši so našli še par izgotovljenih stotakov in pravi stotak, ki je imel na vseh štirih koncih luknjice od žebličkov, s katerimi je ponarejevalec bankovec pritrdil na

ljubim, bolj kakor more kdo ljubiti. O, kake duševne boje sem trpel in še danes trpim! Le siromašnost človeške narave, ki se navadi na vsako bolečino, na vsako bol, me še drži po koncu! Resnično, silno se moram pokoriti za greh, da sem zapoved zakona višje cenil kakor ljudski glas, mrtvo besedo bolj kot žive utripe srca.

Komaj sem položil Najo na posteljo, je zapadla v agonijo. Iz njenih govorov sem spoznal, da sanja še vedno o meni, o najih sestankih v gozdu. Potem je začela tožiti in jokati; slednjič je bilo kakor petje — tako motno kot daljno žalostno brenčanje čebele, ki se zaide v mrežo pajka. Vedno se je ponavljal isti odmev: „moja ljubezen“, in „življenje mlado je uničil“, zraven pa turoben napev narodne pesmi. Tega ne bom nikdar pozabil. Nisem se mogel zdržati solz in jokaje sem zagrebel svoj obraz v blazine.

Ko sem se v svojih divjih bolečinah zopet dvignil, bile so njene široko odprte oči uprte naravnost v mene. Polagoma so se poživile, solze so zatrepetale na njih, in ko me je pogledala s pogledom polnim neizmerne ljubezni in žalosti — gorje meni, ta pogled čutim še danes v svoji duši!

mizo, da je po njem risal falsifikate. Ponarejalec je dovršil le ljudsko šolo ter je ravnokar doslužil vojaščino. Iz vojaške službe je opisan za izbornega risalca.

Zblaznel je v Mariboru na cesti neki Dolensček iz Sladke gore pri Mureku. Prepeljali so ga v Gradec.

Konkurz. Pri Sv. Petru pod Sv. Goro je prišel v konkurz trgovec Jože Degen. Oskrbnikom upravnega premoženja je imenovan dr. Zirngast, odvetnik v Kozjem.

Matheis pogorel. V Brežicah je znani nemškutar in slovenozre Matheis v svoji pravdi proti tvrdki Uršič & Lipej, ki se je končala v Celju, popolnoma pogorel.

Za nemško šolo v Hrastniku. Nemci so napeli vse moči, da čim prej zberejo potrebni denar, da odpro svojo šolo v Hrastniku. „Komitee zur Errichtung einer deutschen Schule in Hrastnigg“ pošilja nek oklice za prispevke s pošto nakaznico vred okrog. Tudi Slovenci dobivajo take oklice, ki končuje z besedami: „mit treudeutschem Gruss!“ V tem odboru sede ti-le gospodje: Franz WIELTSCHNIG, ravnatelj tovarne, predsednik; A. AMMER, uradnik, tajnik; Josef WOUK, trgovec, Anton KOSCHIER, plavžar, Peter RÜCKL, posestnik, Viktor MAURER, steklar, August RÜCKL, ključavničar, Josef STADLBAUER, steklar.

O mariborskih Slovencih piše celo „Domovina“ sledeče: Mariborski Slovenci in slovenski trgovci Maribor ima 5000 Slovencev, to je toliko kot Ptuj prebivalcev. Koliko slovenskih trgovcev je neki v Mariboru? — to vtegne zanimati marsikoga. Nu, če prerešetaš vse trgovce, morda jih najdeš kaj več kot pet, nikakor pa ti ne bo treba na posodo jemati prstov, zadostujejo ti tvoji, kajti čez deset jih ni. Čudno, kaj ne? Da, čudno, pa ne, da jih je tako bore majhno število, ampak čudno, da jih je toliko. Kajti še ti slovenski trgovci po večini nimajo slovenskih odjemalcev. In Slovenci? Kupujejo pri tujcu! Naši mariborski Slovenci so sploh kaj čudni ljudje. Narodni so, navdušeni včasih, zlasti če so kaj preveč pogledali v kozarec, da, znajo tudi imenitno govoriti in visoko politiko goniti in še kaj več, vedo tudi, da nam je krepkega, zavednega trgovstva treba kot ribi vode, da, končujejo celo svoje lepe „guče“ s sicer že obrabljenim geslom: „Svoji k svojim!“ In vsi pritrjujejo, čestitajo govorniku, naj že govori na političnem shodu, v društvu, v gostilni za mizo, ali kje drugje. Pa beseda ni konj — je rekel nekdo. Če že itak priporočam Slovence narodne trgovce, pa še naj kupujejo pri njih? To je preveč, si misli marsikdo in kupuje raje pri Nemcu. Pa vsem tem ne smemo zameriti, ker imajo pri nekaterih ljudeh prvo besedo kuharice pa še kdo drugi.

Ljudska knjižnica v Šoštanj ima svoje prostore v posojilniški hiši, I. nadstropje. Uradne ure: Vsako soboto od 6. — 7. ure zvečer. Vsako nedeljo od 9. — do 10. ure dopoldne. Dobijo se vse slovenske knjige poučne in zabavne vsebine. Vsak redni član plača 20 vin. udnine in

Z njenim poslednjim vzdihom je zbežalo tudi vse veselje do mojega življenja! Ali se more komu na tem svetu goditi slabije? Ali je še kaj strašnejšega kot morilec svoje ljubice? In čemu sem bil morilec? Za stvar onih, ki ljudstvu niso bili prijatelji!

Ah, pustite me in zapomnite si: Ljudski glas, božji glas! —

* * *

Pero je umolknil. Med tem sva prišla do njegovega stanovanja. Upadle poteze njegovega obraza je pokrivala smrtna bledota, in v teh potezih sem čital grozno nesrečo njegovega gorja.

Ko sem dve leti pozneje čital, da je padel v bitki pri Zajčaru, sem hvalil dobroto božjo. A kolikokrat se domislim Naje, onega nenavadnega kmetskega dekleta, preveva me prepričanje: ljudstvo, ki ima take hčerke, dežela, ki ima take otroke — takemu ljudstvu in taki deželi pač ni treba obupavati nad prihodnostjo.

za izposojenje vsake knjige 2 vin. Poslužite se v prav obilnem številu ljudske knjižnice!

Odbor.

Svetovne vesti.

Velika tatvina na Ruskem. Iz topilnice zlata v Irkutsku je bil ukraden kos zlata, vreden 90.000 rubljev. Tatovi so prišli v topilnico po podzemskih rovih.

Roparji in morilci. Šest oboroženih roparjev je napadlo graščino Szelig. Ubili so dva hlapca, graščaka in njegovo ženo. Edino 11letni sinček je roparjem ušel.

Nov kopniški stotnik. Iz Črnovic poročajo: K županu v Ivankoneu je prišel te dni neki sodnijski sluga in izjavil, da je došel na ukaz sodnijskega uradnika Weissa iz Kočman pregledat, kaj je s požigi, ki so se v zadnjem času tam res pogosto ponavljali. Župan mu je dal v ta namen enega policaja, da bi mu pri poslu pomagal. Sodnijski sluga je hodil nato s policajem od hiše do hiše. Po največ krajih je zahteval, da se mu plača pet kron odškodnine in sicer na mestu. Nato je odpustil policaja in šel v gostilno. Že nekoliko dobre volje je prijel v imenu postave nekega učitelja, ki ni imel pri rokah potnega lista. Tudi nekega kmeta je odvedel seboj v imenu postave, a spotoma so prijeli njega samega orožniki. Piše se Teodor Moskabuk in stanuje v Kočmanu, kjer je kot zvit človek zelo na glasu.

Španski sleparji z zakladi aretovani. V Barceloni so aretirali veliko mednarodno družbo sleparjev, ki so že nekaj let sem pošiljali v Avstrijo in Nemčijo pisma, v katerih je pravil navadno kak „bogataš“, da so mu konfiscirali kak kovčeg, v katerem je toliko in toliko tisočakov denarja; naj mu adresat pošlje par tisoč kron, da reši kovčeg, nakar ga bo on (bogataš) bogato nagradil. Kakor znano, je tudi v Ljubljano prišlo par takih pisem, ki so bila vsa nemška. Med aretovanci so štirje Avstrijci, seveda sami Nemci. In potem bodo nemški listi trdili, da med njimi ni in ni goljufov in sleparjev!

Velika sleparija v Trstu. V Trstu je s pomočjo ponarejenega podpisa bančne tvrdke Mandel neka 30 let stara ženska izvalila filijalki kreditne banke deset akeij rumunske „Assicuranz national“ v vrednosti 13.800 K.

Sodnik vlomilec. V Buenu Vista so zaprli sodnika Richmonda, ki je izvršil več vlomov.

Mož s sto potnimi listi. Beneška policija ima že več mesecev zaprtega nekega Ladislava Šerenskega, pri katerem so našli nad sto potnih listov najrazličnejših držav in med temi celo Japana in Avstralije. Star je 60 let in je bil že prej zaprt v Švici, ker je prosil konzula za pomoč, češ, da je švicarski podložnik, a pozneje so našli pri njem turški potni list. O starcu pozvedujejo sedaj na vse strani.

Konec plesalca na vrvi. V Maros-Vazarhelyju na Ogrskem je prirejal te dni predstave plesalec na vrvi Komzotisany. Mahoma pa mu je zmanjkalo na vrvi ravnotežja in padel je na tla in se na mestu ubil.

Ruski admiral Nebogatov pred vojnim sodiščem. Pred vojnim sodiščem je admiral Nebogatov z odločnim glasom dejal, da je on sam na svoji ladji pripel na jamborju zastavo predaje. Na „Nikolaju“ topovi niso daleč nesli, „Orel“ je bil le železen zaboj, na katerem je moštvo bilo tako utrujeno, da se je komaj ubranilo, da ni padlo čez krov. Na „Senjavinu“ so vse topniške priprave bile docela razdrte. „Jaz bi bil 50.000 mož žrtvoval, ako bi bil s tem dosegel le najmanjši uspeh. Toda bil sem si v svesti, da vsega tega moštva ne smem žrtvovati ne da bi to naši stvari kaj pomagalo.“

Knez Oton Windischgrätz, soprog bivše nadvojvodinje Elizabete, je na lovu padel s konjem ter si zlomil desno nogo.

Ljubosumna bivša nadvojvodinja. „Slov. Narod“ poroča: Ameriški časopisi so prinesli razgovor s pevko M. Ziegler, ki sedaj gostuje v New Yorku. Rekla je: „Angažirana sem bila v praškem gledališču. Občinstvo me je rado imelo ter me obsipalo z ljubeznjivostjo. Med

točnimi obiskovalci gledališča je bil knez Windischgrätz, mož cesarjeve vnukinje Elizabete. Med nami igralkami se smatra za posebno čast, ako katero neposredno odlikuje kak član cesarske (?) rodbine. Katera igralka bi odklonila, ako jo knez Windischgrätz povabi, naj ga obišče v njegovem dvorcu? Obisk je bil v strogo dostojnih mejah ter bi se bil tudi tako izvršil, da ni sluga naznanil moje navzočnosti kneginji. Na moje veliko presenečenje je prihitela v sobo, kjer sem se razgovarjala s princem. Lice ji je žarilo, oči so ji plamtele in ko bi trenil, napela je proti meni revolver. Kaj se je potem zgodilo, ne vem, spominjam se le, da sem se prebudila na kliniki. Hoteli so to stvar potlačiti, kar je tudi meni bilo ljubo, ako bi ne bil izklepetal isti sluga, ki je vso stvar zakrivil ter je tako prišla afera v javnost. Ležala sem tri mesece, a ko sem zopet nastopila obsulo me je občinstvo z velikimi ovacijami.

Čudak. Te dni je umrl v Budimpešti 80 let stari dr. Fr. Gerlach, ki je svoj čas promoviral sub auspiciis regis in je bil trikratni doktor. Po Budimpešti je hodil oblečen v cunje. Stanovanja ni imel ter je spal po čakalnicah, zadnji čas pa v neki duplini poštnega poslopja. Živel je le od vode in kruha. Krajcarje, katere je naberačil, je pošiljal papežu. Pred dnevi so tega čudaka našli nezvestnega na cesti ter so ga prepeljali v bolnico, kjer je umrl. Pri njem so našli 230.000 kron, katere je določil za zgradbo vaških šol.

Avtomobili iz zaroke. Avtomobili igrajo važno vlogo v zadnjem času v družabnem življenju mladih ljudi. Nedavno se je zagledal na Nemškem sin bogatega lorda v neko gledališko igralko in jo proti očetovi volji poročil. Oče ga je nato izdedinil, a sin je stopil v službo v avtomobilni tovarni. Zdaj se je dogodil podoben slučaj, samo narobe. V Londonu se je zagledala Miss Videt Farrar, hči milijonarja, v fanta, ki je vozil njen avtomobil. Poročila sta se na skrivaj in zdaj živita v veliki sreči v Londonu.

Linčevanje v Ameriki. V zadnjih 25 letih je bilo, kakor piše newyorški list „Worrede“ linčano je v Združenih državah okolo 4000 ljudi. Od teh jih je bilo 95 odstotkov črncev, obtoženih, da so izvršili oziroma poskušali posiliti bela dekleta. Navadno so jih obesili, mnogo jih je bilo ustreljenih, nekoliko so jih spalili na gromadi, a v Arkansasu se je pripetilo, da so nekemu črncu najprej odtrgali roke, potem noge, zvezavši nesrečnemu najprej roke, a potem noge v upreženi par volov.

Raznoterosti.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je doposlala tvrdka I. Drufovka v Gorici kot večletni prispevek od prodanega družbinega voščila za črevlje znesek 101 K. Opozarjamo vse častite somišljenike na to blago, ki bi lahko donášalo naši družbi bogatejših prispevkov, ako bi jo rabili vsi Slovenci.

Slovenske gledališke predstave v Celju. — Ni ga boljšega sredstva, poučevati priprosto ljudstvo, kakor gledališče. To so spoznali že stari Grki in Rimljani, ki so prirejali gledališke predstave, katere je ljudstvo obiskovalo lahko zastonj; do istega prepričanja pa smo prišli tudi mi Slovenci, ki v najnovejšem času z veliko vnemo gojimo gledališko umetnost. Ker žalibog nimamo razven deželnega gledališča v Ljubljani nobenega javnega gledališča, moramo odrih, kjer pa — kar je lahko umljivo — ne pridejo do iste veljave, kakor bi prišli na večjem, pripravnem odru in kjer bi igrali — izšolovani igralci. — Posebno velikega pomena so predstave v obmejnih krajih in vsled tega uprizarja „Celjsko pevsko društvo“ že več let z velikim uspehom igre, ki jih ljudstvo z užikom obiskuje. Letošnjo sezono je otvorilo v nedeljo dne 18. novembra tega leta. Igrali so pred popolnoma razprodano hišo veseloigro v treh dejanjih „Cigani“, spisal Jakob Dolinar (Fran Milčinski). Igra sama na sebi ni nikakor takšna, kakor so nemške neslane veseloigre a la „Brez denarja“ itd., ampak ima popolnoma izvirno idejo: osmešiti naše malomestne razmere,

To je tudi namen cele igre, ki je bolj satira kakor veseloigra. In reči moramo, da se je to pisatelju izborna posrečilo. — Igralo se je sicer dobro, a tako ne, kakor smo bili pri „C. p. d.“ sicer navajeni. Vemo, da s svojo kritiko gotovim krogom ne bomo ustregli, češ: „narodne prireditve ne hvalijo!“ a tem povemo: če boste vse kar hvalili, ne dosežete nikdar nič. Odkrito mnenje naj se pove vsakemu v obraz, posebno pa gledališkemu igralcu, ki naj si bo svest svoje naloge. To ne velja samo igralcu po poklicu, ampak tudi diletantu, od katerega gotovo lahko toliko zahteva, da se v svojo ulogo poglobi, in da ne deklamira! Imena ne imenujemo nobenega — ne — enega moramo imenovati: gospod režiser Rajko Salmič v ulogi sodnijskega sluga Brenka je bil izboren. Sploh si ne moremo misliti gledališče v Celju brez gospoda Salmiča, ki je poleg gospoda Verovška v Ljubljani menda najboljši slovenski krmist. Od njega naj bi se ostali igralci naučili, kako se naj poglabijo v svoje uloge, — potem bomo lahko ponosni na celjsko gledališče. — Sedaj pa še nekaj! Gotovo bi bilo umestno, da so pavze malo krajše in da se pred začetkom vsakega dejanja da občinstvu, ki ima to slabo navado, da med pavzami leta doli v gostilno, kakšno znamenje, potem naj se pa vrata zaklenejo. Silno mučno je bilo pri zadnji predstavi, ko so ljudje prihajali sredi dejanja v dvorano in delali ropot in šum, da se igralce sploh ni nič slišalo! To naj bo rečeno enkrat za vselej! H koneu prosimo „C. p. d.“ naj nam v kratkem uprizori zopet kakšno igro in to ne — nemške, ampak pristno domačo, slovansko! Govekarjevega „Martina Krpana“ še nismo videli na našem odru, istotako še ne krasne, od slovenskih kritikov tako laskavo ocenjene narodne igre Janka Rozmana: „Testament“, na katero gospoda Salmiča posebno opozarjamo. Tudi „Rokovnjačev“ in „Desetega brata“ že dolgo niso igrali. Mislamo, da naši nasveti niso bob ob steno in že naprej pozdravljamo igro, ki jo nam „C. p. d.“ gotovo v kratkem uprizori! — F. —

Iz Postojne se nam piše. Ne morem drugače, kakor vas obvestiti, g. urednik, da je v Postojni legar ponehal in nas ne nadleguje več, zato pa se je pojavila druga nova bolezen, katera se pojavlja navadno ob času občinskih volitev in se zove: Županomanija. Za tisto periodično boleznijo je obolevel pri nas neki gospod, katerega je ista bolezen pred tremi leti tako hudo zadela, da je besnil, ker ni bil izvoljen na prestol župana. Dotičnik leta sedaj zopet okrog in išče pristaše, da bi mu pomagali doseči županov stol. Torej upam, da se ne bo našel lahko oni, ki bi njegovim sladkim besedam verjel, ker izpita za župana še sedaj ni naredil, čeprav je imel k temu 7 ali 8 let časa. Kako je njegovo podžupanovanje izpadlo ta čas, si lahko mislite, če vam povem, da se v njegovem računstvu niso mogli niti juristi spoznati in mislim, da se on sam tudi več ne spozna, ker celo ne ve, kdaj je kdo kaj plačal in kdaj ne. Tako vam je nedavno razposlal račune za pašo in so dobili nekateri račune, ki so bili škrat večji, kakor so bili dotičniki v resnici dolžni. Samo eden zgled: A. Č. je dobil račun za 18 K 90 v., a je bil v resnici dolžan štiri krone. Torej izpit iz računstva slab in vsled tega nesposoben za županski stol. Tem večji talent pa za despotismus in anonimismus. — Kakor vam znano, se je ustanovilo pevsko društvo pod imenom „Postojna“ in je gospod podžupan se tako rekoč po lastni volji pustil izvoliti za predsednika, sedaj pa ima biti zopet 15. ali 16. občni zbor. Pred kratkim pa se je zglasilo 16 novih članov in glejte, podžupan kot predsednik društva je zglašanih 16 novih članov — odklonil. Tu se kaže njegova mogočnost. Torej Postojinci in okoličani, pozor! Kadar vam bo ta sladki gospod prišel mazati med okol usten, — to pa zna imenitno, torej sam okol, da ne pride nobena kapljica na vaš jezik, ker med polize najraje sam kakor čemrlj — recite mu, naj gre raje svojo trgovino urejevati, da ne bo tudi tam dvakrat račune pošiljal, kakor se mu je to zgodilo pri posestniku M. B. za koruzo in pri nekemu vaščanu iz O. za raznovrstno blago, katerega je zatožil in dotičnik mu je prinesel

potrjen račun, tako da je bil ta nonplusultra-matematik blamiran. Ne pozabite tudi na vodnjak med hišama gosp. A. Gasparija in kleparja Debeveca, katerega vam je hotel kar pod roko prodati. Če ne bi se nekateri uprli, bil bi res ta dober gospodar omenjeno pumpo za kakšno malenkostno svoto brez odobrenja občine prodal. — Torej, še enkrat pozor! — Za ta čas toliko, in če se ne bo gospod poboljšal po tem receptu, bom mu predpisal družega, ki bo bržkone bolje uplival. Opazovalec.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani ponavlja opozarja na svoje iz zlatne Prage do poslanske božične razglednice. Oddalo se jih je že sila veliko; a jih imamo še več v založbi. Segajte, Slovenci, po njih in čestitujoč z njimi svojim dragim podprite ob enem še nas, ki vam želimo najveselejšega božiča in blaženega 1907ega novega leta. — Radi težkoč ob doposiljati pa jih ne oddajamo manj nego 100 komadov in ne pošiljamo nikamor in nikomur na ogled. Vodstveni odbor jim je namreč prisodil trajno umetniško vrednost.

Kako mislijo Čehi o Slovencih. Češki list „Volná Myšlenka“ („Svobodna Misl“) piše v eni zadnjih števil v slovenskem jeziku sledeče:

Veselo in bujno življenje se začenja probujati med narodi; preteklo stoletje dela, nabitost plodov duševnih in gmotnih sposobnosti je probudilo v narodih slutnjo, kako brezkončno krasnega življenja je zmožen človek. Primerjajoč pa te krepke valove z našo Slovenijo obhaja človeka groza, hujši oblaki, kot so zimske megle po naših dolinah, pokrivajo duševno obzorje njihovih prebivalcev.

Suženjski strah, to je geslo, pod katerim se še vedno plove; ne samo pri ljudstvu, razumnštvo je istotako pravi sin svojega naroda. Stoletja so nas zastrupljali s strahom, ki nam je razvednil kri, ki je omogočal, da smo redili pijavke, ki so pripravljali nam pot v nebeško večnost, sebi pa bujno sedanost. Po zaslugi razvoja drugod smo izgubili leta 1848. gmotne gospodarje, duševni so pa ostali.

Tako sedanji Slovenec inteligent neodločno omahuje med poželjenjem za življenjem in strahom pred — hudičem. Na eni strani mu razuma in čuta stari nauki več ne zadovoljujejo, na drugi strani mu pa stoletja vtepani strah ne da, da bi v največji globočini sreča ne pustil kotička pripomočkom za — zadnjo uro. A ker se sam boji iskati, ne pusti tega tudi svojemu bližnjemu. To je psihologični vzrok sedanjih in bodočih uspehov rimskega klerikalizma in neuspehov naših stremeljenj po Sloveniji.

Ta neodkritosrčnost in strahopetnost v duševnem življenju se kruto maščuje — poraz za porazom, na celi črti. Človek, ki ni samega sebe gotov, ne more krepko delovati, a vrednost naroda je svota vrednosti posameznikov.

Kar se je „delalo“ v tem oziru, se je delalo iz političnih nagibov, zato ni bilo nič popolnega, samo polovičarstvo, ker se ni delalo vsled prepričanja, organično razvitega na podlagi rezultatov novega časa.

Bodisi pojdemo z njim samostalno živeti, ali pa postanemo hrana zanj.

Vstanavljamo slovensko skupino na strani češke sekcije Svobodne misli, ki nam je dala prostor v svojem listu, da bomo imeli takoj začetek svojega glasila. Pisano bo z vspešnim češkim prevodom, da tako pokažemo praktično svojo vzajemnost.

Vse posameznike dobre volje pozivljemo v svoje kolo in končamo z željo, naj duh značajnega Husa prešine potomec onemoglega Črtomira, da pride v naše duševno življenje več poštene odkritosrčnosti.

Pripravljalna skupina slovenske Svobodne Misli.

Gospodarske vesti.

Štajerskim trgovcem.

(Konec.)

Nivó naobrazbe našega trgovskega naraščaja moramo povzdigniti do sploh dosežne višine. S tem bomo izročili vsakemu posamezniku prvo in najvažnejšo sredstvo za končno osamosvoje in vspešno izpolnjevanje svojega narodnega poklica, sebi in narodu v prid.

S povzdigo naobrazbe od strani trgovskega društva in njega neustrašenim nastopom v javnosti bomo obenem tudi v veliki meri zmanjšali nevarnost raznarodenja. Sploh nam bodeta skrb za nadaljno naobrazbo in neustrašen nastop v javnosti glavni in najvažnejši opori v boju zoper nemčurstvo.

V danih razmerah moremo to doseči le potem organizacije.

Gori omenjenega društva naloga bo torej prirediti prav pogostoma v večjih krajih slovenske Štajerske strokovna predavanja in na več mestih tudi „Trgovske shode“. Prav radi pritrdimo, da se pri predavanjih vsak posameznik ne nauči bogve koliko, a predavanja mu vzbude željo po nadaljni naobrazbi, on seže po knjigah, strokovnih in političnih časnikih, kratko in malo, — po samonaobrazbi — in to je končni smoter, ki ga hoče in more doseči „Slov. trg. društvo“ s svojimi predavanji.

Podobnega a širšega pomena so shodi. Na shodih se ne bodo smela razmotrivati edino le stanovska vprašanja in postulati, ampak trg. shodom bo treba dati gospodarsko-politično barvo. Med drugim se bo moralo kakor goreča baklja vreči med narod geslo „Svoji k svojim“. Z besedo in pisavo bo treba oživeti med našim ljudstvom to parolo slavnega Palackega, ki je Čehom in bo, če bomo sami hoteli, tudi nam Slovincem v veliki meri pripomogel do gospodarske osamosvoje.

Na shodih bo moral tudi mogočno zaoriti od strani trgovcev, glas: „Proč od Gradca!“ Neustrašeno in z jekleno žilavostjo se bo moralo vedno in vedno zopet zahtevati ustanovitev „Trgovske in obrtne zbornice“ za Spodnje Štajersko in to tako dolgo in s tako odločno resnostjo, dokler ne dosežemo tega vzvišenega cilja. A paralelno s to zahtevo, najvažnejšim postulatom slovenskega trgovstva spodnje Štajerske, bomo morali napeti vse sile, da bodo v doglednem času zastopani slovenski trgovci tudi v sedaj popolnoma nemški „Trg. in obrt. zbornici“ v Gradcu.

Oderint dum metuant — da, naj nas sovražijo, to nam ne škoduje, da se nas le boje —! In bati se nas bodo začeli nasprotniki, ko bodo videli, da mobiliziramo trgovstvo, hoteč ga postaviti v vrste bojevnikov, za naš napredek, obstoj in bodočnost!

Da, zapihati mora popolno drug veter po naših poljanah, v nadi na bodočnost mora zašumeti vsak „list naših gor“, začeti se mora, v svrhu povzdige trgovstva, gibanje, kakršnega izza časa „Taborov“ še ni doživela slovenska javnost! Dvigniti se morajo sidra in napeti jadra na slovenski trgovski ladji in pluti mora s ponosno razvito trobojnico, tja ven na morje gospodarskega in političnega boja!

A težavna in strma so pota do zvezd —.

Dela, dela in le dela bo treba, da se realizira program „Slovenskega trgovskega društva v Celju“. Te naloge ne zmorejo posamezniki, treba je močne, po vsej slov. Štajerski razvite organizacije in za njo mora stati, kot en mož, ves narod.

Te vrste so zapisane v „večen spomin“ štajerskemu Slovenstvu, trgovskemu društvu samemu pa naj bo na tem mestu povedano: brez boja ni zmage!

Z-k.

Razna zdravila za kašelj.

Najboljše sredstvo za to je strd, bodisi segreta ali hladna. Skuhaj nekoliko strdi s citronovim sokom in uživaj to gorko, pa le za čajevu žlico naenkrat. Tudi sok črne pariške redkve, kateremu se primeša kandusovega sladkorja, je kaj dober zoper kašelj. Posebno pa priporočajo proti kašlju nekaj sirup iz čebule, strdi in kandusovega sladkorja. Ta se napravi tako-le: Vzemi 125 gr olupljene in na drobno zrezane čebule in jo deni v pol litra vode, dodaj za 63 gr strdi in 375 gr kandusovega sladkorja. To vse kuhaj tako dolgo, da postane skuha gosta kakor kaša, to je sirup. Eno čajevu žlico tega sirupa užiješ lahko že v dveh urah. Dobro je skuhati takega sirupa nekaj več, da je ob potrebi naglo pri rokah. Hraniti ga je treba v dobro zaprtej posodi (steklenici.)

„Pavliha“.

Postrežljivi kmet. Neki odvetnik se je peljal nekoč po deželi. Pripetila se mu je pa nesreča, da se mu je strlo kolo pri vozu. Pritihlo je več kmetov, in eden med njimi je prinesel s seboj tudi vrv, kar je največ pripomoglo, da so privlekli voz v bližnjo vas. Ko se je odvetnik še posebno zahvalil kmetu, ki je prinesel vrv, reče ta: „Vam gospod odvetnik, vedno rad postrežem z vrvo.“

Previden. Nekemu profesorju so dijaki v šoli večkrat potegnili robec iz žepa. Da bi se kaj takega več ne primerilo, si je dal robec v žep priti.

Zakaj? B: „Zakaj gre vol, ako mu rečeš „od seabe“ na desno, ako mu pa rečeš „k seab“ pa na levo?“ — C: „Tega pa res ne vem.“ — B: „Potem si pa res zabit, saj to ve vsak vol.“

Solnce in mesec. Ribničana je vprašal nekdo, kaj se njemu zdi, kaj je več vredno, solnce ali mesec. Po dolgem premišljevanju mu odgovori: „Jaz bi skoraj rekel, da mesec več. Kaj pa rabimo solnce, saj je po dnevi že tako svetlo, po noči pa, ako ni meseca je popolnoma tema.“

Loterijske številke.

Gradec, 1. dec.:	65	57	66	36	29
Trst, 7. dec.:	88	10	84	22	51

„**Mladostenec**“ hoče v vseh krajih na Slovenskem nastaviti agente, ki bi proti dobremu plačilu nabirali naročnino. Kdor hoče ta posel prevzeti, naj nam takoj piše, da mu damo potrebna navodila in preskrbimo dovoljenje. Lahko se zasluži par gld. na dan. Sedaj je najbolj pripraven čas zato. Ta posel je tako priprost, da ga lahko izvršuje vsakdo.

Več tisoč na suho cepljenih trt imam za prodati za prihodnjo spomlad. Cepljene so na podlagi Rip, portalis, v sledečih vrstah: silvanec, laški rilček, šipon rumeni, žlahtina bela in rudeča, karčina plava in (Honigler). Prodajam le 1. vrste dobro vkoreninjene in zaraščene po 16 kron 100 kom. Naročila sprejemam dokler bo kaj zaloge. Trte se pošiljajo le v okraje, ki so po trtni uši okuženi. Na naročila brez are se ne bo oziralo.

Anton Smeh

posestn. in trtnar sv. Barbara, posta Šmarje pri Jelšah Štajersko.

Postranski zaslužek!

Vsak ki nam v svrhu razpošiljanja našega cenika pošlje 100 naslovov dobi dragoceno verižico za uro. Naslovi morajo biti sledeče uvrščeni: 1. Krstno in rodbinsko ime, 2. stan, 3. kraj, 4. zadnja pošta. Naslovi morajo biti pisani na malih listkih 10 cm dolgih in 6 cm visokih. (Iz jednega kraja ne sme biti več naslovov kot 20.)

Zaloga ur J. König, Dunaj, VII, Westbahnstrasse 36

Novost!

Efektno!

Krasno angeljsko zvonjenje na božičnem drevesu

6 pozlač. angelji, 30 cm vis. Nastavek na vrhu nezlomen.

Jamstvo za brezhibno delovanje.

Najnovejši in najlepši okrasek za božično drevesce!

Naj ga ne manjka v nobeni krščanski družini!

Od treh sveč proizvajana gorkota vrti gonilno kolesce, na tem kolescu vse se krogljice udarjajo na tri zvonce in na ta način nastane tako prijetno doneče zvončkanje, da napolnjuje mlade in stare neko skrivnostno božično veselje.

Gena s kartonom in navodilom za uporabo franco proti predplačilu za komad

K 1-50

3 komadi K 4-
6 komadov „ 7-50
12 „ „ 13-50
Proti povzetju 20 v. več.
Če komu ne ugaja,
dobi denar vrnjen!
Naročiti je pravočasno
pri tvrdki

Hanns Konrad

prva tovarna za ure v Brünx-u št. 2107, Češko.

Moj 200 strani obsežajoč glavni katalog s 3000 podobami se pošlje na zahtevo vsakemu zastoj in poštne prosto.

Novo ustanovljena trgovina

I. TONI

Ljubljana, Sv. Petra cesta 31

priporoča svojo trgovino

papirnatega in galanterijskega blaga

kakor tudi drugih šolskih potrebščin.

Velika izbira najnovejših umetnih božičnih in no-voletnih razglednic kakor tudi vsakovrstnih primernih daril za miklavža, božič in novo leto.

Vse po najnižjih cenah.

KAROL RECKNAGEL

MESTNI TRG 24.

Krila

iz ševiot, lodna in
sukna, jopiči, perilo
za dame, nogavice
in trikot perilo

Kožuhovina.

Najnovejš
ovratniki, mufi,
kolijeri, otroške
oprave.

Najboljši izdelek po najnižji ceni.

Izvirni Singerjevi šivalni stroji se dobe le pri

Singer Ko.

akc. družba za šivalne stroje (108)

Ljubljana, Sv. Petra cesta

Svarimo s tem najnujnejše svoje odjemalce pred šivalnimi stroji, ki jih ponujajo drugi trgovci pod imenom „izvirne Singerje“. Ker mi svojih strojev nikdar ne oddajamo takim trgovcem, obstoje takli „izvirni Singerjevi stroji“ k vobjemu iz starih rabljenih, iz tretje roke dobljenih šivalnih strojev, za katere ne moremo niti prevzeti kakega poročila, niti doposlati posamnih delov.

Večrat premirano!

Glinaste peči

trpežne in poceni
priporoča

August Drelse

štedilnike, banje za kopeli, kakor tudi kipe,
vaze in druge glinaste izdelke v vseh barvah,

prva in največja tovarna peči in
glinastih izdelkov v Ljubljani.

(111)

Fran Zeman • Ljubljana

Poljanska cesta 24 in v tovarni

• pri živinskem sejmu •

Skladišče hvalno znanih gepeljnov,
slamorenznic, mlatilnic, klinj,
motorjev za žage in mline, tromb in
cevij za vodovode ter vseh potrebščin
za kmetijstvo.

Nizke cene! Zajamčeno blago!

Prva zaloga vedno svežega dovskega in trboveljskega Portland in Roman cementsa

(119 a)

je pri

Fr. Stupica, Ljubljana

Marije Terezije cesta št. 1., poleg „Figabirta“.

NAZNANILO

Slavnemu občinstvu, p. n. gostilničarjem, trgovcem in drugim priporočam svojo bogato zalogo doma izdelanih in na razstavi v Parizu najviše odlikovanih

kakor:

mesenin

gnjat, (šunke) á la praške	kg á K 1-80
salame iz gnjati, krakovske	2-—
brunšviške salame	1-40
hrenovke (Frankobrodske) 12 kos.	2-—
cervelatne klobasice 26	2-—
fine kranjske klobase vel. 1	—36
12	2-—

Opozarjam na sezono svežih gnjati, kakor tudi panzetta (carsko meso) i. dr. Razpošiljam po pošti in po železnici na drobno in debelo po povzetju, vse po najnižjih cenah. Za izvrstno blago in točno postrežbo se jamči. Pričakojte mnogobrojnih naročil beležim z veseljem.

Franc Golob

mesar in prekajevalec v Spodnji
Šiški pri Ljubljani.

Rastlinski liker in
rastlinska grenčica

JELEN

sta sestavljena iz najzdravilnejših planinskih rastlin, podpirata in pospešujeta prebavo, krepi želodec in z njim celo človeško telo ter sta vsled teh svojih odličnih lastnosti najboljša izdelka te vrste.

Edini izdelovatelj:
Anton Jelenec v Idriji
imetelj rastlinske destilacije „Jelen.“

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani

Podružnica v Celovcu. ♦ Akcijski kapital 2 milijona kron. ♦ Podružnica v Spljetu.

Kupuje in prodaja vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz. Zamenjava in eskomptuje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone. Daje predjume na vrednostne papirje. Zavaruje srečke proti kurzni izgubi. — Denarne vloge sprejema v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Eskompt in inkaso menic.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kaveije.

Borzna naročila.

Promet s čeki in nakaznicami.

Najizvršnejše in najboljše tamburice

(glasbeno orodje) izdeluje in razpošilja

prva sisečka tovarna tamburic

J. Stjepušin

Sisek (Hrvaško)

Ta tovarna je bila odlikovana na Pariški razstavi leta 1900. in na mile-nijski leta 1896.

Razven vsega glasbenega orodja so tudi vsakovrstne sekirice (note) za različne in-strumente v zalogi. Priporočajo se izvršne gosli, citre, kitare, mandoline, harmo-nike in okarine.

V isti tovarni izhaja tudi strokovni list

„Tamburica“

po enkrat na mesec ter stane za celo leto 8 kron z glasbeno prilogo vred.

Za vsak instrument se jamči.

Velik cenik s slikami se pošlje na zahtevanje zastoj in poštne prosto.

Krup
vzhujajoče!

Namesto
18 K

samo
7 K

Krasna remontoir-

Gloria-

srebrna ura

s 3 močnimi pokrovi, bogato gra-virana, natančno tekoča, 3letno jamstvo, proti povzetju

samo 7 kron.

Tovarna za ure: J. König, Dunaj VII., Westbahnstrasse 36-203.

Ustanovljeno l. 1870.

Lastnik Fr. Benque.

Seb. Unterhuber

Tovarna cementa v Weissenbachu. — To-varna cementnih izdelkov in umetnih kamnov. — Podjetje za betonske naprave in naprave vodnjakov.

Glavna tovarna

v Beljaku, Schulstrasse 21

Filijalka: v Ljubljani, na Dunajski cesti št. 73

nasproti topničarske vojašnice.

(Telefon št. 273.)

se priporoča v izvršitev vseh kamnoseških del iz umetnega kamnja (v različnih imitacijah) kakor: posamezne dele za fasade, balkone, grobne spomenike i. t. d. Stop-nice po naročilu narejene z železno sestavo, cementne cevi (rore) z vloženo žično ple-teno za napravo vodotokov, vodovodov itd. itd. Plošče iz cementa (metalique) pre-proste in z raznimi vzorci za tlak po cer-kevah, hišah, hodnikih, kuhinjah, trotoarjih itd. Prevzetje betonskih naprav in vod-njakov na podlagi posebnega patenta. — Portlandement in romancement iz Wei-ssenbacha. — Proračuni stroškov zastoj in poštne prosto. (106)

Hlode

kupuje

po najugodnejših cenah proti gotovini
parna žaga Deghenghi v Ljubljani,

in sicer:

hrastove, debele od 30 cm naprej, kub. čevelj K 120, smrekove 64 vin. jelkove 57 vin., bukove 56 vin., bo-rove 58 vin., frize hrastove, kva-dratni meter 220 K, franko Ljubljana, na državni kolodvor v Šiški posta-jleno. — Hlode pod mero, ali škart, eno tretjino manj. (187)

Zahtevajte zastoj

in poštne prosto moj bogato ilustrovani glavni cenik s čez 1000 slikami o nikelnastih, srebrnih in zlatih urah, marke Roskopf, Hahn, Omega, Schaff-hausen, Glashütte, kakor tudi o vsakovrstnem so-lidnem blagu v srebrnini in zlatini po originalnih cenah.

Nikelnasta remontoir-ura K 3'—, sistem Roskopf, črna jeklena ura K 4'—, sistem Roskopf, patent-ura K 4'—, švicarska ori-ginal sistem Roskopf patent K 5'—, goldin remontoir-ura „Luna“-kolesje K 7-50, sre-brna remontoir-ura „Gloria“-kolesje K 7-60, srebrna remontoir-ura z dvojnim pokrovom K 11-50, srebrna sklepna veržica s takozv. springingom 15 gr. težka K 240, ruska Tula nikelnasta anker-remontoir-ura „Luna“-kolesje K 9-50, ura-kukavica K 8-50, budil-nica K 2-90, kuhinjska ura K 3'—, schwarz-wälder ura K 2'—.

Za vsako uro triletno pismeno jamstvo! Nobene rizike. Zamenjava dovoljena, ali denar nazaj!

Prva tovarna za ure

Hanns Konrad v Mostu (Brüx) št. 651, Češko.

Svarilo

Doktorja pl. Trnkóczy-ja, sve-tovno znano redilno varstveno sredstvo, ki je bilo na razstavah odlikovano z najboljšimi pohva-lami, dobiva se pristno pod marko

Mastin

pri vsakem trgoecu. Po pošti se razpošilja najmanj 5 zavitkov za K 2.70. Lekarna Trnkóczy v Ljubljani. Ponarejalci se sod-nijsko kaznujejo. (110)

JOSIP VIDMAR

izdelovalec dežnikov in solnčnikov

naznanja slav. občinstvu, da je otvoril dne 1. oktobra t. l. svojo

glavno prodajalno dežnikov in solnčnikov Pred škofijo št. 19,

obdrži pa svoji dosednji prodajalni na Starem trgu št. 4 in v Pre-šernovih ulicah št. 4 kot podružnici. Nahaja se v zalogi vedno najnovejše in v to stroko spadajoče blago.

Preobleke in popravila točno in ceno. (117)

Substance za mošt

s kojimi se napravi

dobro domača pijača

Cena za en polovnjak, to je 283 litrov, 7 kron 80 vin.

Edina razpošiljalnica: **A. Kurnig**, Gradec (Štajersko), Keplerstrasse 36.

Slovenci

pijte grenčico

„Florian“!

Ta res pomaga.

Dobi se edino iz rastlinske destilacije „Florian“ v Ljubljani.

Zaloga **ED. KAVČIČ**

Prešernove ulice, Ljubljana. (123)

Indra Tea

Dohiva se povsod!

Najboljši in najfinejši čaj na svetu! Melange iz najfinejših in najmočnejših čajev iz Kine, Ceylona in Indije; dobiva se v boljših špee-rijskih, delikat. trgovinah. Na debelo pošilja:

Indra Tea Import Compani, Trst.

Pekarija, slaščičarna
in kavarna

J. Zalaznik

Ljubljana • Stari trg šte. 21.

Filijalke: — (134)

Glavni trg 6, Sv. Petra cesta 26

KAREL PLANINŠEK

Prva ljubljanska **veležgal-nica za kavo** z elektriškim obratom ter specialna trgo-vina za kavo in čaj

v Ljubljani, samo na Dunajski cesti nasproti kavarne „Europa“, postajališče cestne železnice

priporoča vsak dan na stroj sveže žgano kavo; najfinejše vrste in preizkušene zmesi po najnižjih cenah.

Po pošti razpošiljam vsak dan.

Najboljše in naj-bolj hranljive

peči s trajno gorljivostjo.

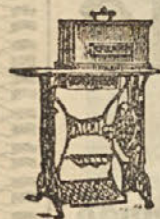
Velikanska kurilna moč. ~ Najfinejša regulacija. ~ Cenovnik zastoj.

Chr. Garms v Podmoklih (Bodenbach)

tvornica železnih peči. (132)

Tvorniško zalogo ima v Ljubljani **ŠTEFAN NAGY** na Vodnikovem trgu šte. 5.

Ivan Jax in sin

Ljubljana

Dunajska cesta 17.

Priporoča svojo bogato zalogo

šivalnih strojev in
voznih koles,
glasbenih avtomatov
in pisalnih strojev.

(104)

Čudovita zbirka sveta!

50 kom. za samo gld. 2-50

1 sprelepa večkrat z uradnim pat. varovana anker-remontoir-žepna ura s pismeno fabriško garancijo za dober in natančen tok, 1 fina oklepna verižica iz double-zlata, 2 prstana iz amerik, double-zlata z imit. briljanti (za gospoda in damo), 2 gumba iz double-zlata za zapestnice (ostaneta vedno nova), 3 naprski gumbi, 3 gumbi za zavijane ovrtnike, 1 fin žepni nožič z napravo, 1 zelo lepa svilen ovrtnica, svetla ali temna, 1 dražestna igla za ovrtnice s simili-briljantom (double-rano), 1 dražestna broža za dame, zadnja novost, 1 krasno toaletno zrcalo, 1 dražestna koristna denarnica, 1 par boutonov z amerik. briljanti, prist. sreb. sekiricami, 1 f. nikelnasti pisalnik, 1 pat. vremenski barometer, 1 garnitura 20 komadov različnih pristnih inozem. pisemskih znamk, 1 fini cigaretni odrezalnik (nikel), 1 pat. držalo za ovrtnice, 1 album najlepših razgledov sveta. — Vse skupaj z elegantno anker-remontoir-žepno uro, koja sama je dvakrat toliko vredna, velja gl. 2-50. Dobi se, če se denar naprej pošlje ali po povzetju pri centralni zalogi patent. ur in draguljev

S. Urbach, Krakov št. 58.

NB. Pri naročilu dveh paketov se pridene 1 prima angl. britev zastoj. Neugajajoče se zamenja ali denar vrne, in je torej vsak riziko popolnoma izključen.

Razpošiljanje blaga
na vse kraje sveta!

Najceneja, največja
ekspozitna trdka!

H. Suttner, urar, Ljubljana

Mestni trg, nasproti rotovža, prej v Kranju

== priporoča svojo veliko, izborno zalogo finih ==

švicarskih ur

briljantov, zlatnine in srebrnine v veliki izbiri po najnižjih cenah.

V dokaz, da je moje blago res fino, dobro in ceno, je to, da ga razpošiljam po celem svetu. Na stotine pohvalnih pisem je vsakomur prostovoljno na ogled, da se lahko sam prepriča.

(102)

Prosim, zahtevajte veliki novi cenik, ki se pošlje zastoj in poštne prosto.

Suhe jedilne gobe

kupuje v vrečah po 20
do 25 kg

Albin Schanil, Dunaj 17

Hauptstrasse 67.

Za ponudbe z navedbo cene in vzorcev se pros!

Hočete li zaslužiti lahkim potom denar?

potem zahtevajte zastoj in poštne prosto ilustrirani cenik ur, zlata in srebra, kitajskega srebra, furnir ter orodja in glasbenega blaga

F. Pamm, Krakov (Avstrija)

Zielonagasse 3,

Stanje hranilnih vlog
nad 19 milij. kron

Stanje rezervnega zaklada
nad 650.000 kron

Mestna hranilnica ljubljanska

v Prešernovih ulicah, v lastni palači

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervn. zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posoja se na zemljišča po 4 3/4 % na leto. — Z obrestmi vred pa plača vsak dolžnik toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5% izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa želi dolžnik poplačati dolg z obrestmi vred n. pr. v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto 6% izposojenega kapitala.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.

Laurenčič & Domicelj

Ljubljana, Dunajska cesta št. 32.

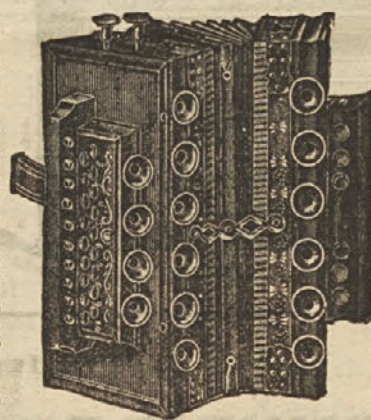
Žitna trgovina, agentura, komisije,
koncesijonirana reklamacijska pisarna
za železniške voznine.

(109)

Zastopstvo
tržaškega mlinarstva
„Litorale“.

Nakupuje
moknate in otrobnate
vreče.

30 dni na ogled.

Po pogojih mojega cenika, tedaj brez nevarnosti naročevalca, pošiljam jaz po poštne povzetju mojo harmoniko „Volksfreund“ št. 663, da zamorem vsakega o izvrstni kakovosti te harmonike prepričati. Ta harmonika ima patentirano nezlomna zavita peresa ne samo za tipke, ampak tudi za base in za zaklopnice, potem 10 tipk, 2 registra, dvoglasna, 48 glasov, 3 vrste trobent, mahagoni barvno politirana, črni robi z barvnimi portami, dvojni meh z niklastimi ekovi, velikost 31+15 cm in stane 7 K.

Navodilo, po katerem se lahko vsak sam nauči igrati, priložimo zastoj.

Ceneje in manjše harmonike za učenje, posebno za otroke po K 220, 3-50, 4-40, 5-50. Finejšje harmonike po 9, 10, 12, 14, 16 kron. Imam v zalogi tudi gosli, flavte, citre i. t. d. Na mojih harmonikah ni colninskih izdatkov, ker so češki izdelki. Prosim, se ozirati na to! Nobena rizika! Zamenjava dovoljena ali denar nazaj. Pošiljanje po poštne povzetju od „Erzgebirgisches Musikwarenversandhaus“

Hanns Konrad v Mostu

(Brüx) št. 652, Češko.

Velik ilustriran cenik, obsegajoč nad 1000 slik, se pošlje na zahtevanje vsakemu zastoj in franko.

Proti zobobolu in gnilobi zob

izborna deluje dobro znana

antiseptična

Melusine ustna in zobna voda

katera utrdi dlesno in odstranjuje
neprijetno sapo iz ust.

1 steklenica z navodom K 1.—

Melusine zobni prašek

1 škatljica 60 vin.

Razpošilja se vsak dan z obratno pošto.

Edina zaloga.

Zaloga vseh preizkušenih zdravil,
medic. mil, medicinskih vin, specijalit, najfinejših parfumov, kirurških obvez, svežih mineralnih vod itd.

Deželna lekarna Milana Leusteka

v Ljubljani, Restljeva cesta št. 1

poleg novozgrajenega Fran Jožefovega
jubilejnega mostu. (114)

Najcen. in najhitrejša vožnja v Ameriko je s parniki „Severonemškega Lloyda“

iz Bremna v New York

s cesarskimi brzoparniki „Kaiser Wilhelm II.“, „Kronprinz Wilhelm“, „Kaiser Wilhelm d. Grosse“.

Prekomorska vožnja traja samo 5 do 6 dni.

Natančen, zanesljiv poduk in veljavne vozne listke za parnike gori uvedenega parobrodne družva kakor tudi listke za vse proge ameriških železnic dobite v LJUBLJANI edino le pri

Edvardu Tavčarju, Kolodvorske ulice št. 35
nasproti občeznani gostilni „pri Starem Tišlerju“.

Odhod iz Ljubljane je vsak torek, četrtek in soboto. — Vsa pojasnila, ki se tičejo potovanja, točno in brezplačno. — Postrežba pošena, realna in solidna.

Potnikom, namenjenim v zapadne države kakor: Colorado, Mexiko, Californijo, Arizona, Utah, Wioming, Nevada, Oregon in Washington nudi naše društvo posebno ugodno in izredno ceno čez Galveston. Odhod na tej progi iz Bremna enkrat mesečno. Tu se dobivajo pa tudi listki preko Baltimora in na vse ostale dele sveta, kakor: Brazilijo, Kubo, Buenos-Aires, Colombo, Singapore v Avstralijo itd. (113)

Pozor! Berite!

Poljedelci, pozor!

Poljskih delavcev vsak dan bolj primanjkuje in kmetovalec danes že brez pomoči **poljedelskih strojev** polja obdelovati in pridelkov obdelati več ne more. Kdor si pa kupi stroj, naj si omisli zanesljivo dobro blago. Najboljše in najzanesljivejše stroje, posebno pa **mlatilnice** čistilnice, proste in najboljše, kakor tudi **slamoreznice** priporoča

Trgovina z železnino „**MERKUR**“
P. Majdič v Celju.

Zaloga posod za mleko. — Posebni ceniki strojev brezplačno. — Traverze in cement. Nepremočljive vozne plahte.

Vaso Petričič

Mestni trg

priporoča svojo veliko zalogo

galanterij, parfumerij, igrač
in predmetov za potovanje.

Ceno in reelno.

Prodajana debelo.

— Ustanovljeno leta 1832. —

Priznано najboljša oljnate barve

zmlete s stroji najnovejše sestave, prekašajo vsako konkurenco po finosti, ki omogočijo z jako majhno množino pobarvati veliko površino, razpošilja po nizkih cenah

Adolf Hauptmann
v Ljubljani

prva kranjska tovarna oljnatih barv, firneža, laka in steklarskega kleja. — Zaloga slikarskih in pleskarskih predmetov.

Ilustrovani ceniki dobe se brezplačno.

Prodajana drobno.

Zelo znižane cene!

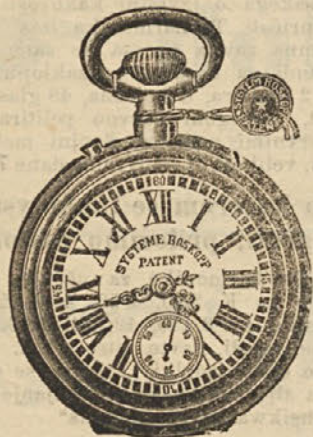
zaradi prenapolnjenja zaloge:

Zimske jope za dame od gl. 2'50 višje
obleka iz sukna . . . 2'50 „
pelerina . . . 2'50 „
havelok . . . 2'50 „
dolga zimska sukna „ 5'— „
sako iz kožuškovine „ 7'50 „

Največa in najlepša izjava konfekcije za gospode, dečke, dame in deklice.

Angleško skladišče oblek
O. BERNATOVIČ, LJUBLJANA
Mestni trg št. 5.

Anker-ura prihodnosti!

Samo 5 kron!

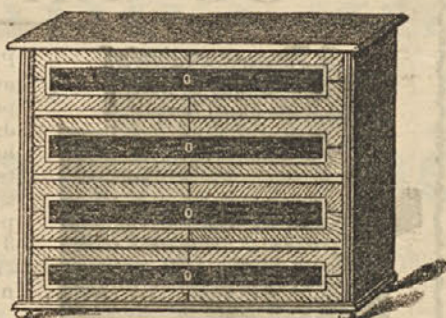
Samo 5 kron!

je moja pristna švicarska sistem Roskopf-patent anker-ura z masivnim, solidnim, antimagnetnim kolesjem, pristnim email-kazalom (ne papirnatim), z varstveno ploombo opremljenimi pristnimi nikelnastimi obodi, šarnirni pokrov čez kolesje, tekoča 36 ur (ne pa 12 ur), krasni pozlačeni kazalniki, natančno regulirana s 3 letnim jamstvenim listom, komad K 5—, 3 komadi K 14—, s sekundnim kazalnikom K 6—, 3 kom. K 17—, v pristnem srebrnem obodu K 10—, 3 kom. K 28—, s sekundnim kazalcem K 12-50, 3 komadi K 35—.

Zamenjava dovoljena, ali pa se denar vrne brez odbitka.

Pošilja proti povzetju prva tovarna ur Hamns Konrad v Mostu (Brüx) Češko, št. 650.

Bogato ilustrovane cenike z več kot 1000 slikami se na zahtevanje pošlje vsakomur zastonj in poštne prosto.

FILIP FAJDIGA

zaloga pohištva

(107)

Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 19
priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega

pohištva po najnižjih cenah.

Karla Kavšeka nasl.

SCHNEIDER & VEROVŠEK

trgovina železnine na drobno in debelo

Ljubljana, Dunajska cesta št. 16.

priporočata po najnižjih cenah vsakovrstno železnino in stroje za poljedelstvo in obrt.

— Slovenske cenike brezplačno in franko. —

Prva jugoslovanska tovarna za kavine surogate v Ljubljani

priporoča p. n. slovenskim trgovcem vse svoje po kemični analizi priznane izvrstne izdelke, posebno pa

„Zvezdno cikorijo“ v škatljicah, ki se prodaja v prid „Trgovskemu domu“. Obenem uljudno naznanja, da bo še nadalje razpečavala

„Ciril in Metodovo cikorijo“ v škatljicah v prid družbi sv. Cirila in Metoda za Istro ter v prid Trgovskemu domu. Stanovska dolžnost vsakega zavednega slov. trgovca je, da kupuje in priporoča izdelke te prve in edine slovenske tovarne za kavine surogate.

Iv. Seunig

trgovec z usnjem na drobno in debelo
v Ljubljani, Stari trg št. 7

priporoča

olje zoper prah

dosedaj najboljše, prosto bencina, smole, petroleja ter kislin, brez konkurence, brez vsacega duha po najnižjih cenah na drobno 1 kg. po 60 h, na debelo po 50 h.

Novo! Patentirano Novo!

nepremočljivo mazilo

za počrnenje rujavih čevljev, usnja itd.

Prva slovenska
domaća pivovarna

Ustanovljena leta 1854.

priporoča slav. občinstvu in
poštovanim gostilničarjem
(139) svoja izborna

G. Auer-jevih dedičev

v Ljubljani, Wolfove ulice št. 12

Številka telefona 210.

marčno pivo v sodcih in steklenicah.